Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

DECYZJA KOMISJI

z dnia 29 grudnia 2003 r.

ustanawiająca zasady wdrażania decyzji Rady 2001/792/WE, Euratom ustanawiającej mechanizm wspólnotowy ułatwiający wzmocnioną współpracę w interwencjach wspierających ochronę ludności

(notyfikowana jako dokument nr C(2003) 5185)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2004/277/WE, Euratom)

(Dz.U. L 87 z 25.3.2004, str. 20)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Decyzja Komisji 2008/73/WE, Euratom, z dnia 20 grudnia 2007 r.	L 20	23	24.1.2008

▼B

DECYZJA KOMISJI

z dnia 29 grudnia 2003 r.

ustanawiająca zasady wdrażania decyzji Rady 2001/792/WE, Euratom ustanawiającej mechanizm wspólnotowy ułatwiający wzmocnioną współpracę w interwencjach wspierających ochronę ludności

(notyfikowana jako dokument nr C(2003) 5185)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2004/277/WE, Euratom)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską oraz Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,

uwzględniając decyzję Rady 2001/792/WE, Euratom z dnia 23 października 2001 r. ustanawiającą mechanizm wspólnotowy ułatwiający wzmocnioną współpracę w interwencjach wspierających ochronę ludności ([1]), w szczególności jej art. 8 ust. 2 lit. a)–e) i g),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Mechanizm wspólnotowy ustanowiony na mocy decyzji 2001/792/WE, Euratom, zwany dalej „mechanizmem", ma na celu zapewnienie wsparcia w przypadku poważnych sytuacji krytycznych, które mogą wymagać pilnej akcji, w tym sytuacji mających miejsce w kontekście zarządzania kryzysowego, o którym mowa w tytule V Traktatu o Unii Europejskiej. W przypadku tego ostatniego zostanie wzięta pod uwagę wspólna deklaracja Rady i Komisji w sprawie wykorzystania mechanizmu Wspólnoty w dziedzinie ochrony cywilnej w zarządzaniu kryzysowym, o którym mowa w tytule V Traktatu o Unii Europejskiej.

(2) Mechanizm ma na celu wsparcie w zapewnieniu lepszej ochrony przede wszystkim ludności, lecz także środowiska i majątku, w przypadku poważnych sytuacji krytycznych, w tym przypadkowego zanieczyszczenia morza, zgodnie z decyzją nr 2850/2000/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2000 r. ustanawiającą wspólnotowe ramy współpracy w dziedzinie przypadkowych lub umyślnych zanieczyszczeń mórz ([2]).

(3) Udział Wspólnoty w mechanizmie jest otwarty dla Państw Członkowskich, lecz także powinien być otwarty dla Norwegii, Islandii i Liechtensteinu w świetle decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr 135/2002 z dnia 27 września 2002 r. zmieniającej Protokół 31 do Porozumienia EOG w sprawie współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami ([3]). W przypadku państw kandydujących udział powinien być otwarty dla tych państw, które podpisały memorandum o porozumieniu z Komisją.

(4) Powinna istnieć procedura dla zapewnienia zaktualizowanych informacji na temat dostępnych środków w państwach uczestniczących w mechanizmie dla różnych rodzajów interwencji, w celu ułatwienia, w przypadku sytuacji krytycznej, mobilizacji zespołów interwencyjnych, ekspertów oraz innych środków oraz dla zapewnienia lepszego wykorzystania powyższych środków.

(5) Należy stworzyć ośrodek monitoringu i informacji, który byłyby dostępny i zdolny do działania niezwłocznie po upływie 24 godzin na rzecz państw uczestniczących w mechanizmie oraz Komisji.

([1]) Dz.U. L 297 z 15.11.2001, str. 7.
([2]) Dz.U. L 332 z 28.12.2000, str. 1.
([3]) Dz.U. L 336 z 12.12.2002, str. 36.

▼B

(6) Ośrodek monitoringu i informacji jest zasadniczym elementem mechanizmu, gdyż zapewnia on nieprzerwane powiązanie z operacyjnymi punktami kontaktowymi ochrony cywilnej w państwach uczestniczących w mechanizmie. Ośrodek monitoringu i informacji powinien w przypadku sytuacji krytycznej, zapewnić natychmiastowy dostęp do podstawowych informacji na temat ekspertów, zespołów interwencyjnych oraz innej dostępnej pomocy interwencyjnej.

(7) Należy utworzyć wspólny system łączności i informacji dla sytuacji krytycznych (CECIS) w celu umożliwienia komunikowania się i wymiany informacji między ośrodkiem monitoringu i informacji a wyznaczonymi punktami kontaktowymi.

(8) CECIS jest zasadniczym elementem mechanizmu z uwagi na fakt, że powinien on zagwarantować autentyczność, integralność i poufność informacji wymienianych między państwami uczestniczącymi w mechanizmie w rutynowych warunkach, jak również we wszelkiego rodzaju sytuacjach krytycznych.

(9) CECIS powinien zostać utworzony na podstawie ogólnego planu wdrażania (GIP) w ramach projektu PROCIV-NET realizowanego i finansowanego w kontekście programu wymiany danych między administracjami, programem IDA zgodnie z decyzją nr 1719/1999/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 1999 r. w sprawie szeregu wytycznych, w tym identyfikacji projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, dotyczących transeuropejskich sieci elektronicznej wymiany danych między administracjami (IDA) ([1]), zmienioną ostatnio decyzją nr 2046/2002/WE ([2]) oraz decyzją nr 1720/1999/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 1999 r. przyjmująca szereg działań i środków w celu zapewnienia interoperacyjności i dostępu do transeuropejskich sieci elektronicznej wymiany danych między administracjami (IDA) ([3]), ostatnio zmienioną decyzją nr 2045/2002/WE ([4]).

(10) Dostępność ekspertów zdolnych do organizowania i koordynowania zespołami interwencyjnymi stanowi ważny element mechanizmu wspólnotowego. W celu zapewnienia wystarczającej selekcji wymaganych ekspertów konieczne jest uzgodnienie wspólnych kryteriów selekcji.

(11) Należy określić zadania ekspertów oraz procedury ich delegowania.

(12) Należy stworzyć program szkoleniowy w celu ulepszenia koordynacji interwencji wspierających ochronę ludności poprzez zapewnienie zgodności i komplementarności między zespołami interwencyjnymi oraz poprzez podniesienie kompetencji ekspertów. Program powinien obejmować wspólne kursy i ćwiczenia oraz wymianę połączoną z wykładami, studiami, grupami roboczymi, symulacjami i ćwiczeniami praktycznymi, w zależności od zakresu każdego działania. Ustanowienie takiego programu szkoleniowego jest także zgodne z duchem uchwały Rady 2002/C 43/01 z dnia 28 stycznia w sprawie wzmocnienia współpracy w dziedzinie szkolenia w ramach ochrony ludności ([5]).

(13) W ramach mechanizmu wspólnotowego określenie jasnych zasad interwencji ma ważne znaczenie dla zapewnienia efektywnej współpracy w przypadkach sytuacji krytycznych.

([1]) Dz.U. L 203 z 3.8.1999, str. 1.
([2]) Dz.U. L 316 z 20.11.2002, str. 4.
([3]) Dz.U. L 203 z 3.8.1999, str. 9.
([4]) Dz.U. L 316 z 20.11.2002, str. 1.
([5]) Dz.U. C 43 z 16.2.2002, str. 1.

▼B

(14) Środki, o których mowa w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu utworzonego zgodnie z art. 4 ust. 1 decyzji Rady 1999/847/WE ([1]),

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

ROZDZIAŁ I

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1

Niniejsza decyzja ustanawia zasady wdrażania decyzji 2001/792/WE, Euratom, w odniesieniu do następujących elementów:

1) informowania o stosownych dostępnych środkach dla interwencji wspierających ochronę ludności;

2) ustanowienia ośrodka monitoringu i informacji;

3) ustanowienia wspólnego systemu łączności i informacji dla poważnych sytuacji krytycznych, zwanego dalej „CECIS";

4) oceny i/lub koordynacji zespołów, w tym kryteriów selekcji ekspertów;

5) ustanowienia programu szkoleniowego;

6) interwencji wewnątrz i poza Wspólnotą.

Artykuł 2

Do celów niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

a) „państwa uczestniczące" oznaczają Państwa Członkowskie, państwa kandydujące, które podpisały memorandum o porozumieniu z Komisją, oraz Norwegię, Islandię i Liechtenstein;

b) „państwa trzecie" oznaczają państwa nie uczestniczące w mechanizmie;

▼M1

c) „zespoły interwencyjne" oznaczają zasoby ludzkie i materialne, w tym moduły ochrony ludności (o których mowa w art. 3a, 3b i 3c), powołane przez państwa członkowskie na potrzeby przeprowadzania interwencji w zakresie ochrony ludności;

d) „zespoły wsparcia technicznego" oznaczają zasoby ludzkie i materialne powołane przez państwa członkowskie na potrzeby realizacji działań wspierających.

▼B

ROZDZIAŁ II

DOSTĘPNE ŚRODKI

Artykuł 3

1. Państwa uczestniczące przekazują Komisji następujące informacje na temat środków dostępnych dla interwencji wspierających ochronę ludności:

a) zespołów interwencyjnych wskazanych zgodnie z art. 3 lit. a) decyzji 2001/792/WE, Euratom, a w szczególności:

i) rozmiarów zespołów i czasu przewidzianego na mobilizację;

([1]) Dz.U. L 327 z 21.12.1999, str. 53.

▼B

ii) ich dostępności dla interwencji w państwach uczestniczących oraz w państwach trzecich;

iii) ich dostępności dla krótko-, średnio- i długoterminowych misji;

iv) ich środków transportu oraz ich stopnia samowystar czalności;

v) wszelkich innych stosownych informacji;

b) ekspertów wybranych zgodnie z art. 3 lit. b) decyzji 2001/792/WE, Euratom.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są regularnie aktualizowane.

3. Ośrodek Monitoringu i Informacji, utworzony zgodnie z art. 4, zbiera informacje, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, oraz udostępnia je poprzez CECIS utworzony zgodnie z art. 7.

4. Informacje, o których mowa w ust. 1, opierają się na podejściu scenariusza misji w przypadku działań wewnątrz państw uczestniczących oraz poza nimi.

▼M1

Artykuł 3a

1. Z zastrzeżeniem możliwości opracowania dodatkowych modułów, moduły ochrony ludności powinny spełniać ogólne wymagania wymienione w załączniku II.

2. Zespoły wsparcia technicznego powinny spełniać ogólne wymagania wymienione w załączniku III.

3. W skład modułów ochrony ludności oraz zespołów wsparcia technicznego mogą wchodzić zasoby udostępnione przez jedno państwo członkowskie lub większą ich liczbę.

4. W przypadkach, w których moduł ochrony ludności lub zespół wsparcia technicznego składa się z więcej niż jednego elementu, reakcja takiego modułu ochrony ludności lub zespołu wsparcia technicznego dla danej interwencji może zostać ograniczona do elementów niezbędnych w takiej interwencji.

Artykuł 3b

1. Poszczególne moduły ochrony ludności, wyszczególnione w załączniku II, powinny posiadać następujące elementy samowystarczalności:

a) odpowiednie schronienie przed panującymi warunkami pogodowymi;

b) wytwarzanie energii i oświetlenie pokrywające zapotrzebowanie ze strony bazy operacyjnej oraz sprzętu koniecznego do wypełnienia misji;

c) urządzenia sanitarne i higieniczne przeznaczone dla personelu modułu;

d) dostępność żywności i wody dla personelu modułu;

e) personel medyczny i paramedyczny, urządzenia medyczne i dostęp do środków medycznych dla personelu modułu;

f) przechowywanie i utrzymanie sprzętu będącego na wyposażeniu modułu;

g) sprzęt zapewniający łączność z odpowiednimi partnerami, w szczególności z partnerami odpowiedzialnymi za koordynację na miejscu zdarzenia;

h) transport lokalny;

▼M1

i) logistyka, sprzęt i personel umożliwiający założenie bazy operacyjnej i rozpoczęcie misji bezzwłocznie po przybyciu na miejsce zdarzenia.

2. Państwo oferujące pomoc zapewni zgodność z wymogami dotyczącymi samowystarczalności modułów, jeśli zrealizuje którekolwiek z poniższych działań:

a) zapewni modułowi ochrony ludności niezbędny personel, urządzenia i materiały eksploatacyjne;

b) dokona niezbędnych ustaleń na miejscu akcji;

c) przed przekazaniem informacji na temat danego modułu ochrony ludności zgodnie z art. 3 ust. 1 dokona niezbędnych ustaleń wstępnych w celu połączenia niesamowystarczalnego zespołu interwencyjnego z zespołem pomocy technicznej, tak aby wymagania, o których mowa w art. 3c, zostały spełnione.

3. Gwarantowany czas samowystarczalności na początku misji nie może być krótszy niż:

a) 96 godzin; lub

b) czas określony w załączniku II dla poszczególnych modułów ochrony ludności.

Artykuł 3c

Państwa członkowskie podejmą niezbędne środki w celu zapewnienia, iż spełnione zostaną następujące wymogi:

a) moduły ochrony ludności są zdolne do współpracy z innymi modułami ochrony ludności;

b) zespoły wsparcia technicznego są zdolne do współpracy z innymi zespołami wsparcia technicznego oraz z modułami ochrony ludności;

c) elementy modułu ochrony ludności są w stanie współdziałać jako jeden moduł ochrony ludności;

d) elementy zespołu wsparcia technicznego są w stanie współdziałać jako jeden zespół wsparcia technicznego;

e) moduły ochrony ludności oraz zespoły wsparcia technicznego, podejmujące działania poza terytorium UE, są zdolne do współpracy z międzynarodowymi siłami reagowania na katastrofy pomagającymi państwu dotkniętemu katastrofą;

f) kierownicy zespołów, zastępcy kierowników zespołów oraz oficerowie łącznikowi modułów ochrony ludności i zespołów wsparcia technicznego uczestniczą w odpowiednich kursach i ćwiczeniach organizowanych przez Komisję zgodnie z art. 5 ust. 5 decyzji 2007/779/WE, Euratom.

▼B

ROZDZIAŁ III

OŚRODEK MONITORINGU I INFORMACJI

Artykuł 4

Niniejszym tworzy się Ośrodek Monitoringu i Informacji dostępny i zdolny do niezwłocznego reagowania 24 godziny na dobę. Znajduje się on w pomieszczeniach Komisji.

Artykuł 5

Codzienne obowiązki Ośrodka Monitoringu i Informacji obejmują w szczególności:

▼B

1) regularne aktualizowanie danych przekazywanych przez państwa uczestniczące na temat zespołów interwencyjnych i ekspertów wskazanych i wybranych zgodnie z art. 3 lit. a) i b) decyzji 2001/792/WE, Euratom, jak również innego wsparcia interwencyjnego i zasobów medycznych, jakie mogą być dostępne dla interwencji;

2) zbieranie informacji przekazywanych na temat zdolności Państw uczestniczących w celu utrzymania produkcji serum i szczepionek lub innych niezbędnych zasobów medycznych oraz na temat zasobów, jakie mogą być dostępne dla interwencji w przypadku poważnych zagrożeń oraz kompilowanie powyższych informacji w systemy informacji zabezpieczonych na odpowiednim poziomie;

3) regularne aktualizowanie własnych procedur roboczych i kryzysowych;

4) kontaktowanie punktów kontaktowych Państw uczestniczących w celu przygotowania, o ile to konieczne, raportu na temat poważnych zagrożeń;

5) uczestniczenie w programach do oceny doświadczeń z interwencji oraz rozpowszechnianie ich wyników;

6) udział w przygotowaniu, organizacji oraz w kontynuowaniu kursów szkoleniowych;

7) udział w przygotowywaniu, organizacji oraz w kontynuowaniu ćwiczeń w terenie i teoretycznych.

Artykuł 6

W przypadku poważnej sytuacji krytycznej Ośrodek Monitoringu i Informacji działa zgodnie z postanowieniami określonymi w rozdziale VII.

ROZDZIAŁ IV

WSPÓLNY SYSTEM ŁĄCZNOŚCI I INFORMACJI DLA SYTUACJI KRYTYCZNYCH

Artykuł 7

Niniejszym tworzy się system łączności i informacji dla sytuacji krytycznych (CECIS).

Artykuł 8

CECIS składa się z poniższych trzech elementów:

a) elementu sieciowego, składającego się z fizycznej sieci obejmującej właściwe organy oraz punkty kontaktowe w Państwach uczestniczących i Ośrodka Monitoringu i Informacji;

b) elementu realizacji, składającego się baz danych i innych systemów informacyjnych niezbędnych dla funkcjonowania interwencji wspierających ochronę ludności oraz w szczególności niezbędnych dla:

   i) przekazywania notyfikacji;

   ii) zapewnienia komunikacji i wymiany informacji między Ośrodkiem Monitoringu i Informacji a właściwymi organami i punktami kontaktowymi;

   iii) kompilowania informacji na temat serum i szczepionek lub innych zasobów medycznych oraz na temat zasobów magazynowych;

   iv) rozpowszechniania doświadczeń z interwencji;

▼B

c) elementu zabezpieczenia, składającego się z szeregu systemów, zasad i procedur niezbędnych dla zapewnienia poufności danych przechowywanych i wymienianych poprzez CECIS.

Artykuł 9

1. CECIS tworzony jest i działa zgodnie z decyzją nr 1719/1999/WE i decyzją nr 1720/1999/WE.

2. Element sieciowy działa z wykorzystaniem transeuropejskich usług telematycznych między administracjami (TESTA), które są usługą własną IDA, zgodnie z art. 4 decyzji nr 1720/1999/WE.

3. Element realizacji jest sieciową wielojęzyczną bazą danych, dostępną z TESTA oraz powiązaną z wykorzystaniem normalnych aplikacji mailowych SMTP.

4. Element zabezpieczenia jest oparty na wykorzystaniu publicznej kluczowej infrastruktury dla zamkniętych grup użytkowników (IDA PKI-CUG), usługi własnej IDA zgodnie z art. 4 decyzji nr 1720/1999/WE.

Artykuł 10

Postępowanie z dokumentami, bazami danych i systemami informatycznymi zaklasyfikowanymi do klauzuli „DO UŻYTKU WEWNĘTRZNEGO UE" w ramach CECIS jest zgodne z przepisami określonymi w decyzji Rady 2001/264/WE ([1]) oraz decyzji Komisji 2001/844/WE, EWWiS, Euratom ([2]).

Dokumenty i informacje zaklasyfikowane jako „POUFNE UE" lub z wyższą klauzulą są przekazywane zgodnie ze szczegółowymi uregulowaniami między twórcą dokumentu lub informacji a ich odbiorcą(-ami).

Klasyfikacja bezpieczeństwa CECIS podlega aktualizacji, o ile to właściwe.

Artykuł 11

1. Państwa uczestniczące przekazują Komisji stosowne informacje z wykorzystaniem „wzoru karty państwa" określonej w ►M1 załącznik I ◄.

2. Państwa uczestniczące przekazują informacje na temat punktów kontaktowych w kontekście ochrony ludności oraz, tam gdzie to stosowne, innych służb zajmujących się katastrofami naturalnymi, technologicznymi, radiologicznymi lub ekologicznymi, w tym przypadkowym zanieczyszczeniem morza.

3. Państwa uczestniczące poinformują niezwłocznie Komisję o wszelkich zmianach w informacjach, o których mowa w ust. 1 i 2.

Artykuł 12

Tworzy się grupę użytkowników składającą się z przedstawicieli wyznaczonych przez Państwa uczestniczące. Będzie ona wspomagać Komisję w dokonywaniu oceny i testowaniu CECIS.

Artykuł 13

1. Niniejszym tworzy się ogólny plan wdrażania (GIP) CECIS. Zgodnie z GIP Komisja:

([1]) Dz.U. L 101 z 11.4.2001, str. 1.
([2]) Dz.U. L 317 z 3.12.2001, str. 1.

▼B

a) tworzy szczegółowe uregulowania w kontekście odpowiednich kontraktów ramowych IDA dla wdrażania elementów sieciowego i zabezpieczenia;

b) na podstawie otwartych przetargów zawiera porozumienia dla celów rozwoju i oceny elementu realizacji, jak również studiów wykonalności;

c) zapewnia, aby osoby biorące udział w fazach rozwoju i oceny, jak również dalszych studiach wykonalności były odpowiednio dopuszczone do postępowania z dokumentami zaklasyfikowanymi co najmniej jako „POUFNE UE" zgodnie z decyzją 2001/264/WE oraz decyzją Komisji 2001/844/WE, EWWiS, Euratom;

d) zapewnia zarządzanie projektem w celu ostatecznej instalacji CECIS. W związku z powyższym Komisja przekazuje i dokonuje aktualizacji ogólnego planu oraz koordynuje rozwój, ocenę i wdrażanie z Państwami uczestniczącymi oraz wybranymi kontrahentami. Komisja bierze również pod uwagę potrzeby i wymagania państw uczestniczących;

e) nadzoruje kontynuację, ocenę oraz testy oddzielnych elementów i całkowitego CECIS z pomocą grupy użytkowników;

f) zapewnia szkolenie osób prowadzących szkolenia oraz to, aby Państwa uczestniczące były regularnie informowane o postępach realizacji projektu;

g) zapewnia bezpieczeństwo projektu, głównie poprzez zakazanie nieupoważnionego upowszechniania informacji wrażliwych;

h) zapewnia, poprzez Ośrodek Danych Komisji, aby serwer był odpowiednio podłączony do TESTA oraz był dostępny na co najmniej tym samym poziomie usług, co pozostała część sieci;

i) zapewnia wdrożenie PKI poprzez Ośrodek Telekomunikacji;

j) zapewnia niezbędne wsparcie dla wdrażania projektu oraz zapewni niezbędną konserwację i wsparcie.

2. Państwa uczestniczące zapewnią wykonanie zobowiązań podjętych w kontekście wzoru karty państwa, do których należą podłączenie do sieci TESTA II, dostępność odpowiednich przeglądarek sieciowych oraz klientów poczty elektronicznej i wdrażanie procedur PKI, wraz z zatwierdzonym planowaniem.

ROZDZIAŁ V

ZESPOŁY OCENIAJĄCE I/LUB KOORDYNACYJNE, W TYM KRYTERIA WYBORU EKSPERTÓW

Artykuł 14

Państwa uczestniczące przekazują i regularnie aktualizują informacje na temat ekspertów wybranych zgodnie z art. 3 lit. b) decyzji 2001/792/WE, Euratom.

Artykuł 15

Eksperci klasyfikowani są do następujących kategorii:

a) ekspertów technicznych;

b) ekspertów ds. oceny;

c) ekspertów do zespołów koordynacyjnych;

d) szefów ds. koordynacji.

▼B

Artykuł 16

1. Eksperci techniczni są zdolni do zapewnienia doradztwa na temat szczegółowych, wysoce specjalistycznych zagadnień i na temat ryzyk, oraz są dostępni dla misji.

2. Eksperci ds. oceny są zdolni do zapewnienia oceny sytuacji oraz doradztwa na temat stosownych działań oraz są dostępni dla misji.

3. Do członków zespołów koordynacyjnych mogą należeć zastępcy szefa ds. koordynacji, osoby odpowiedzialne za logistykę oraz komunikację, jak również inne osoby, o ile to konieczne. Jeśli zaistnieje taka potrzeba, eksperci techniczni oraz eksperci ds. oceny mogą zostać włączeni do zespołu koordynacyjnego w celu udzielenia pomocy szefowi ds. koordynacji w trakcie trwania misji.

4. Szef ds. koordynacji odpowiada za kierowanie oceną i zespołem koordynacyjnym podczas interwencji. Osoba ta odpowiada za odpowiednie kontakty z właściwymi organami danego państwa, z Ośrodkiem Monitoringu i Informacji, z innymi organizacjami międzynarodowymi oraz, w przypadku wszelkich interwencji wspierających ochronę ludności podejmowanych poza Państwami uczestniczącymi, także z Państwami Członkowskimi sprawującymi przewodnictwo w Radzie Unii Europejskiej lub z ich przedstawicielem oraz z przedstawicielstwem Komisji w danym państwie, jak również z urzędem lub oficjalnym przedstawicielem Urzędu Wspólnoty Europejskiej ds. Pomocy Humanitarnej (ECHO) w danym państwie.

Artykuł 17

Informacje na temat ekspertów są zbierane przez Komisję w bazie danych na temat ekspertów oraz udostępniane poprzez CECIS.

Artykuł 18

Tam, gdzie to konieczne, eksperci zostają poddani programowi szkoleniowemu ustanowionemu zgodnie z art. 21.

Artykuł 19

W przypadku wniosku o pomoc Państwa uczestniczące odpowiadają za uruchomienie odpowiednich ekspertów oraz skontaktowanie ich z Ośrodkiem Monitoringu i Informacji.

Artykuł 20

1. Ośrodek Monitoringu i Informacji jest zdolny do niezwłocznej mobilizacji i wysłania wyznaczonych ekspertów po ich uruchomieniu przez Państwa uczestniczące.

2. Ośrodek Monitoringu i Informacji stosuje procedurę wysłania opartą na potwierdzeniu dla celów misji wykorzystywaną przez Komisję dla delegowania ekspertów w sytuacjach zagrożeń, która obejmuje następujące elementy:

a) pisemne zawiadomienie o misji;

b) cele misji;

c) przewidywany okres trwania misji;

d) informację o miejscowej osobie kontaktowej;

e) zakres ubezpieczenia;

f) dzienną dietę w celu pokrycia wydatków;

g) szczegółowe warunki wynagradzania;

▼B

h) wskazówki dla ekspertów technicznych, ekspertów ds. oceny, ekspertów ds. koordynacji oraz szefów.

ROZDZIAŁ VI

PROGRAM SZKOLENIOWY

Artykuł 21

1. Tworzy się program szkoleniowy obejmujący interwencje wspierające ochronę ludności. Program obejmuje ogólne i szczegółowe kursy, ćwiczenia oraz wymianę ekspertów. Program jest skierowany do grup docelowych, o których mowa w art. 22.

2. Komisja odpowiada za koordynację i organizację programu szkoleniowego oraz za określenie treści i harmonogramu programu szkoleniowego.

Artykuł 22

Grupami docelowymi programu szkoleniowego są:

a) zespoły interwencyjne Państw uczestniczących;

b) liderzy zespołów interwencyjnych Państw uczestniczących, ich zastępcy oraz oficerowie łącznikowi;

c) eksperci Państw uczestniczących, zgodnie z art. 15;

d) krajowe kluczowe osoby kontaktowe;

e) urzędnicy instytucji wspólnotowych.

Artykuł 23

Kursy ogólne i szczegółowe są skierowane do różnych grup docelowych, określonych w art. 22 lit. b)–e).

Artykuł 24

Ćwiczenia, w szczególności w odniesieniu do grupy docelowej określonej w art. 22 lit. a), mają na celu:

a) ulepszenie zdolności reakcji oraz zapewnienie niezbędnej praktyki dla zespołów spełniających kryteria dla udziału w interwencjach pomocowych w ramach ochrony cywilnej;

b) ulepszenie i weryfikację procedur oraz ustanowienie wspólnego języka dla koordynacji interwencji wspierających ochronę ludności oraz skrócenie czasu na reakcję w przypadku poważnych sytuacji krytycznych;

c) wzmocnienie współpracy operacyjnej między służbami ochrony cywilnej Państw uczestniczących;

d) dzielenie się doświadczeniami;

▼M1

e) wzmocnienie interoperacyjności modułów ochrony ludności.

▼B

Artykuł 25

System wymiany obejmuje wymianę ekspertów między Państwami uczestniczącymi i/lub Komisją w celu umożliwienia ekspertom:

1) zyskania doświadczenia w innych dziedzinach;

▼B

2) zaznajomienia się z różnymi technikami i procedurami operacyjnymi;

3) studiowania podejścia stosowanego przez inne uczestniczące służby i instytucje.

Artykuł 26

Tam, gdzie to stosowne, zapewnione zostaną dodatkowe możliwości szkoleniowe w celu sprostania określonym wymogom dla niezakłóconego i efektywnego działania interwencji wspierających ochronę ludności.

Artykuł 27

1. Komisja zapewnia zgodność poziomu szkolenia i jego treści.

2. Państwa uczestniczące i Komisja wyznaczają osoby do udziału w każdej sesji szkoleniowej.

3. Komisja organizuje odpowiedni system oceny szkoleń.

ROZDZIAŁ VII

INTERWENCJE WEWNĘTRZ I POZA WSPÓLNOTĄ

Artykuł 28

Alarm

1. W przypadku poważnej sytuacji krytycznej wewnątrz Państw uczestniczących lub bezpośredniego nią zagrożenia, które powoduje lub może spowodować efekt transgraniczny lub którego wynikiem może być wniosek o pomoc za pośrednictwem Ośrodka Monitoringu i Informacji ze strony jednego lub więcej państw, właściwy organ i/lub punkty kontaktowe Państwa, w którym grozi nastąpienie lub nastąpiła sytuacja krytyczna, niezwłocznie poinformuje Ośrodek Monitoringu i Informacji poprzez ustanowione kanały informacji.

2. Jeżeli Komisja została poinformowana o poważnej sytuacji krytycznej mającej miejsce w państwie trzecim, które może wymagać wsparcie ochrony ludności, Ośrodek Monitoringu i Informacji kontaktuje się z właściwymi organami Państwa Członkowskiego sprawującego przewodnictwo w Radzie Unii Europejskiej oraz z innymi stosownymi służbami Komisji w celu poinformowania ich o sytuacji.

3. Ośrodek Monitoringu i Informacji zbiera niezbędne informacje w sprawie wczesnego ostrzegania oraz przekazuje je poprzez ustanowione kanały informacji i sieci właściwym organom w zakresie ochrony cywilnej wszystkich Państw uczestniczących i/lub ich punktom kontaktowym.

4. Państwo uczestniczące dotknięte poważną sytuacją krytyczną informuje na bieżąco Ośrodek Monitoringu i Informacji o rozwoju sytuacji w przypadku pojawienia się jakiegokolwiek ryzyka nastąpienia transgranicznych skutków. Ośrodek Monitoringu i Informacji następnie informuje inne Państwa uczestniczące oraz stosowne służby Komisji i regularnie aktualizuje informacje o jakimkolwiek rozwoju sytuacji.

Artykuł 29

Wnioski o pomoc

1. Jeżeli pomoc jest konieczna poprzez mechanizm wspólnotowy, państwo uczestniczące lub państwo trzecie dotknięte poważną sytuacją krytyczną kieruje formalny wniosek o pomoc w ramach ochrony cywilnej do Ośrodka Monitoringu i Informacji.

▼B

2. W przypadku poważnej sytuacji krytycznej mającej miejsce w państwie trzecim, które może wymagać pomocy w ramach ochrony cywilnej, Komisja może zadecydować z własnej inicjatywy o poinformowaniu państwa trzeciego o potencjalnej pomocy Wspólnoty, o ile jest ona konieczna. Ośrodek Monitoringu i Informacji regularnie informuje Państwo Członkowskie sprawujące przewodnictwo Rady Unii Europejskiej o rozwoju sytuacji.

3. Państwo wnioskujące o pomoc przekazuje Ośrodkowi Monitoringu i Informacji wszelkie stosowne informacje dotyczące sytuacji, a w szczególności na temat szczegółowych potrzeb, wnioskowanej pomocy oraz lokalizacji.

Jeżeli konieczna jest pomoc ekspertów i/lub zespołów interwencyjnych i środków, państwo wnioskujące o pomoc poinformuje Ośrodek Monitoringu i Informacji o harmonogramie i miejscu nadejścia pomocy oraz o miejscowym operacyjnym punkcie kontaktowym kierującym akcją.

4. Po uzgodnieniu między Ośrodkiem Monitoringu i Informacji oraz państwem wnioskującym o pomoc Ośrodek wysyła wniosek o pomoc do państw uczestniczących oraz, tam gdzie to stosowne, konsultuje bazy danych dotyczące zasobów i informuje stosowne służby Komisji. Wszelkie zmiany w pierwotnym wniosku o pomoc dokonywane przez państwo wnioskujące są niezwłocznie przekazywane wszystkim państwom uczestniczącym.

5. Po formalnym wniosku państwa uczestniczące niezwłocznie informują Ośrodek Monitoringu i Informacji o ich aktualnych zdolnościach w zakresie niesienia pomocy, wskazując jej zakres i warunki.

6. Informacje, o których mowa w ust. 5, są niezwłocznie kompilowane oraz przekazywane przez Ośrodek Monitoringu i Informacji państwu wnioskującemu oraz innym Państwom uczestniczącym.

7. Państwo wnioskujące informuje Ośrodek Monitoringu i Informacji o wybranych zespołach interwencyjnych i środkach.

8. W odniesieniu do wniosków o wysłanie zespołów interwencyjnych oraz środków Ośrodek Monitoringu i Informacji informuje państwa uczestniczące o wyborze dokonanym przez państwo wnioskujące. Państwa uczestniczące niosące pomoc będą regularnie informować Ośrodek Monitoringu i Informacji o wysłaniu zespołów interwencyjnych i środków.

9. W zakresie wniosków o ekspertów, Ośrodek Monitoringu i Informacji:

a) kontaktuje się z Państwami uczestniczącymi, wykorzystując „bazę danych ekspertów” utworzoną zgodnie z art. 17, oraz bada dostępność ekspertów gotowych do wyjazdu, tam, gdzie to niezbędne, w ciągu trzech godzin od ich wyznaczenia;

b) po konsultacji z państwem wnioskującym dokonuje wyboru spośród dostępnych ekspertów oraz informuje o powyższym państwa uczestniczące;

c) niezwłocznie kontaktuje się z ekspertami oraz wysyła ich zgodnie z procedurą wysyłania określoną w art. 20 ust. 2;

d) na podstawie zaktualizowanego raportu przygotowanego przez państwo wnioskujące przygotowuje instrukcje dla ekspertów oraz liderów zespołów interwencyjnych przed ich wyjazdem.

10. W przypadku poważnego zagrożenia mającego miejsce w państwie trzecim Ośrodek Monitoringu i Informacji działa w ścisłym porozumieniu z Państwem Członkowskim sprawującym przewodnictwo w Radzie Unii Europejskiej oraz ze stosownymi służbami Komisji.

11. Państwo wnioskujące uruchamia swoje własne regulacje pozwalające na koordynację wysłanej pomocy na poziomach krajowym

▼B

i regionalnym. Państwo wnioskujące ułatwi przekroczenie granicy przez zespoły interwencyjne oraz zapewni pomoc logistyczną.

Artykuł 30

Kierowanie interwencjami

1. W przypadku poważnej sytuacji krytycznej mającej miejsce w ramach Wspólnoty państwo wnioskujące kieruje pomocą interwencyjną zgodnie z art. 5 ust. 3 i 4 decyzji 2001/792/WE, Euratom.

2. W przypadku poważnej sytuacji krytycznej mającej miejsce poza Wspólnotą zespoły oceniające i koordynacyjne wykonują swoje zadania zgodnie z art. 16. Koordynacja jest zapewniana przez Państwo Członkowskie sprawujące przewodnictwo w Radzie Unii Europejskiej lub jego wyznaczonego przedstawiciela.

Artykuł 31

Interwencje w państwach trzecich

W państwach trzecich interwencja wspierająca Wspólnoty może być prowadzona jako operacja autonomiczna między dotkniętym państwem trzecim a Ośrodkiem Monitoringu i Informacji oraz przedstawicielem Państwa Członkowskiego sprawującego przewodnictwo w Radzie Unii Europejskiej lub jako wkład do interwencji prowadzonej przez UE lub przez organizację międzynarodową.

Artykuł 32

Misje ekspertów

1. Wysłani eksperci wykonują swoje zadania określone w art. 16. Składają oni regularne raporty władzom państwa wnioskującego oraz Ośrodkowi Monitoringu i Informacji.

2. Ośrodek Monitoringu i Informacji informuje na bieżąco państwa uczestniczące o postępie misji ekspertów.

3. Jeśli chodzi o postępy misji ekspertów w państwach trzecich Ośrodek Monitoringu i Informacji informuje na bieżąco przedstawicielstwo Komisji w danym państwie oraz przedstawiciela Państwa Członkowskiego sprawującego przewodnictwo w Radzie Unii Europejskiej, jak również wszelkie stosowne służby Komisji.

4. Państwo wnioskujące informuje na bieżąco Ośrodek Monitoringu i Informacji o rozwoju akcji na miejscu wystąpienia zagrożenia.

5. W przypadku interwencji w państwach trzecich szef ds. koordynacji informuje na bieżąco Ośrodek Monitoringu i Informacji o rozwoju akcji na miejscu wystąpienia sytuacji krytycznej.

6. Ośrodek Monitoringu i Informacji zbiera wszelkie otrzymane informacje i przesyła je do punktów kontaktowych i właściwych organów państw uczestniczących.

Artykuł 33

Zakończenie zdolności operacyjnej

1. Państwo wnioskujące lub jakiekolwiek państwo uczestniczące udzielające pomocy poinformuje Ośrodek Monitoringu i Informacji oraz wysłanych ekspertów Komisji i zespoły interwencyjne w przypadku, kiedy ich pomoc nie będzie już wymagana lub nie będzie mogła być już zapewniona. Efektywne zakończenie zdolności jest organizowane we właściwy sposób przez państwo wnioskujące oraz państwa uczestniczące. Ośrodek Monitoringu i Informacji jest na bieżąco informowany o powyższym.

▼B

2. W państwach trzecich szef ds. koordynacji informuje Ośrodek Monitoringu i Informacji w przypadku, gdy pomoc nie jest już konieczna lub nie może być już zapewniona. Ośrodek Monitoringu i Informacji przekazuje powyższą informację przedstawicielstwu Komisji w danym państwie oraz przedstawicielowi Państwa Członkowskiego sprawującego przewodnictwo w Radzie Unii Europejskiej, jak również stosownym służbom Komisji. Ośrodek Monitoringu i Informacji w porozumieniu z Państwem Członkowskim sprawującym przewodnictwo w Radzie Unii Europejskiej oraz z państwem wnioskującym zapewni efektywne zakończenie zdolności.

Artykuł 34

Sprawozdawczość i zdobyte doświadczenia

1. Właściwe organy państwa wnioskującego i państw uczestniczących, które udzieliły pomocy, jak również wysłani eksperci Komisji, przedstawiają Ośrodkowi Monitoringu i Informacji swoje wnioski na temat wszelkich aspektów interwencji. Następnie zostanie przygotowany przez Ośrodek Monitoringu i Informacji ogólny raport na temat udzielonej pomocy.

2. Ośrodek Monitoringu i Informacji upowszechni wnioski z wyciągniętych lekcji w celu dokonania oceny oraz ulepszenia interwencji wspierających w ramach ochrony cywilnej.

Artykuł 35

Koszty

1. O ile nie zostanie uzgodnione inaczej, państwo wnioskujące o pomoc ponosi koszty pomocy udzielonej przez państwa uczestniczące.

2. Państwo uczestniczące udzielające pomocy może, biorąc pod uwagę w szczególności charakter sytuacji krytycznej oraz zakres szkody, zaoferować swoją pomoc całkowicie lub częściowo za darmo. Państwo powyższe może także w każdym czasie zrzec się całości lub części zwrotu swoich kosztów.

3. O ile nie zostanie uzgodnione inaczej, w okresie trwania interwencji, państwo wnioskujące o pomoc zapewnia zakwaterowanie i wyżywienie dla zespołów z państw uczestniczących oraz, w przypadku wyczerpania ich zapasów, uzupełnia je na koszt własny. Niezależnie od powyższego, zespoły udzielające pomocy są zazwyczaj logistycznie niezależne oraz samowystarczalne przez rozsądny okres czasu, w zależności od wykorzystywanych środków, o czym informują Ośrodek Monitoringu i Informacji.

4. Koszty wysłania ekspertów Wspólnoty są traktowane zgodnie z art. 20. Komisja ponosi te koszty.

Artykuł 36

Odszkodowania z tytułu szkód

1. Państwo wnioskujące powstrzymuje się od formułowania wniosków o odszkodowania ze strony państw uczestniczących z tytułu szkód spowodowanych w ich majątku lub personelu, jeżeli taka szkoda wynika z interwencji wspierającej udzielonej na mocy niniejszej decyzji, o ile nie zostanie udowodnione, że jest ona spowodowana oszustwem lub poważnym naruszeniem.

2. W przypadku szkody wyrządzonej państwu trzeciemu w wyniku interwencji wspierającej państwo wnioskujące oraz państwa uczestniczące udzielające pomocy współpracują w celu ułatwienia wypłacenia odszkodowania za taką szkodę.

Artykuł 37

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

▼M1

ZAŁĄCZNIK I

▼B

Zgodnie z art. 5

Wzór karty państwa dla _____ (państwo)
w celu ustanowienia wspólnego systemu łączności i informacji dla sytuacji krytycznych (CECIS)

zgodnie z art. 4 lit. b) decyzji Rady 2001/792/WE, Euratom ustanawiającej mechanizm wspólnotowy ułatwiający wzmocnioną współpracę w interwencjach wspierających ochronę ludności [1]

Właściwy organ krajowy: _____

Członek Komitetu Zarządzającego i Regulacyjnego

Imię		Nazwisko	
	Ulica		Miasto
	Kod pocztowy		
Tel.	Fax		E-mail:

(w przypadku zastępców członka należy wypełnić podobną tabelę)

Informacja na temat położenia punktów kontaktowych podłączonych do CECIS

Instytucja			
Ulica			
Miasto			
Kod pocztowy			
	Szef operacyjnej służby organizacji będącej punktem kontaktowym	Osoba kontaktowa dla spraw technicznych	Miejscowy urzędnik rejestracji ds. bezpieczeństwa
Nazwisko			
Imię			
Tel.			
Fax			
E-mail:			

(Dodać linie w przypadku większej liczby miejsc)

Rola i zadania

W kontekście rozwoju, oceny i wdrażania PROCIV-NET fazy 1 projektu (CECIS) _____ (państwo) zobowiązuje się do spełnienia następujących zobowiązań:

1. ELEMENT SIECIOWY

   Miejsca położenia krajowego organu właściwego zostaną podłączone do sieci łączności i informacji przy pomocy następujących usług (proszę zaznaczyć odpowiedni kwadrat):

   ☐ Pozasieciowego dostępu do TESTA II: jest to bezpośrednie połączenie między miejscem a najbliższym Eurogate poprzez dzierżawioną linię przez dostawcę TESTA II (Equant). Pakiet obejmuje: a) dzierżawioną linię 128 kbps; b) ISDN back-up; c) CISCO 2610 IP Plus router; d) poziom konserwacji 3 (24 godziny x siedem dni z czterema godzinami MTTR). Szacowane koszty wynoszą:

   — Jednorazowe opłaty za instalację w odpowiednim czasie zgodnie z załączoną ofertą Equant. Koszt jest finansowany przez Komisję Europejską;

   — Opłaty roczne: zgodnie z załączoną ofertą Equant. Koszt jest finansowany przez Komisję Europejską w trakcie pierwszego roku działania, lecz będzie opłacany przez właściwy organ krajowy za kolejne lata.

[1] Dz.U. L 297 z 15.11.2001, str. 7.

▼B

Porozumienie w sprawie poziomu usług, mające zastosowanie do usługi TESTA II, obejmuje jakość usługi dla tego rodzaju połączenia [1].

☐ Stały dostęp do TESTA II poprzez sieć krajową dla _____ (państwo).

Należy wskazać dzień, w którym miejsca internetowe punktów kontaktowych wymienionych zostaną podłączone do sieci krajowej _____ (data lub wskazanie „już podłączone").

W zależności od wskazanej opcji, autoryzowany personel techniczny przeprowadzi niezbędne dostosowania w celu zapewnienia, aby połączenia działały zgodnie z planem projektu.

Komisja zapewnia, aby wszystkie osoby biorące udział w rozwoju, ocenie i wdrażaniu zostały odpowiednio dopuszczone do postępowania z informacjami zaklasyfikowanymi co najmniej jako „POUFNE UE" zgodnie z decyzją Rady z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie przyjęcia uregulowań Rady dotyczących bezpieczeństwa (2001/264/WE) [2].

2. ELEMENT REALIZACJI

Stacje robocze personelu upoważnionego do dostępu do CECIS zostaną wyposażone w:

— standardową przeglądarkę sieciową (tj. Microsoft Internet Explorer lub Netscape – wersja 5.0 lub późniejsza),

— standardowy klient poczty elektronicznej SMTP obsługujący SSL.

3. ELEMENT ZABEZPIECZENIA

Zapewnione zostanie bezpieczeństwo poczty elektronicznej lub sesji poprzez publiczną kluczową infrastrukturę IDA (PKI), która jest stosowana do wdrażania SSL. W tym celu właściwy organ krajowy zobowiązuje się do dokonania następujących działań w przypadku każdego miejsca podłączonego do wspólnego systemu łączności i informacji:

Wyznaczenia miejscowego urzędnika ds. rejestracji bezpieczeństwa.

Zapewnienia, aby zainstalowana przeglądarka sieciowa oraz systemy poczty elektronicznej obsługiwały 128-bitowy system kodowania SSL.

4. PLANOWANIE REALIZACJI

Jak to zostało wskazane w ogólnym planie realizacji (GIP), elementy sieciowy, realizacji i zabezpieczenia są rozwijane i wdrażane pod nadzorem Komisji Europejskiej zgodnie z ustanowionym programem pracy dla danego projektu. Podczas realizacji osoby kontaktowe ds. administracyjnych i miejscowe osoby kontaktowe ds. technicznych są dostępne dla zapewnienia wsparcia dla odpowiednich kontrahentów odpowiedzialnych za rozwój i wdrażanie.

ZGODA

Zgadzamy się z powyższym oraz zobowiązujemy się do:

— przekazania Komisji Europejskiej wszelkich informacji i pomocy w kontekście rozwijania i wdrażania projektu zatytułowanego „PROCIV-NET etap 1",

— zapewnienia dostępności niezbędnych środków budżetowych dla funkcjonowania połączenia z TESTA II po pierwszym roku działania (w przypadku wyboru pierwszego sposobu połączenia).

Członek Komitetu Zarządzającego i Regulacyjnego:

.....
(Podpis)

.....
(Data)

[1] Tekst dostępny na żądanie, jak również w Internecie na stronie IDA: http://europa.eu.int/ISPO/ida.
[2] Dz.U. L 101 z 11.4.2001, str. 1.

▼B

Dyrektor Generalny:

.....

(Podpis)

.....

(Data)

(Powyższy podpis jest wymagany w przypadku wyboru rozwiązania „Pozasieciowy dostęp do TESTA II:", które zakłada dostępność środków budżetowych po pierwszym roku działania).

Proszę przekazać podpisaną kopię pocztą lub faksem do Wydziału Ochrony Ludności i Katastrof Środowiskowych, DG Środowisko, Komisji Europejskiej, jak również przesłać kopię pocztą elektroniczną na adres: civil-protection@cec.eu.int.

▼M1

ZAŁĄCZNIK II

Ogólne wymagania dotyczące europejskich modułów ochrony ludności [1]

1. **Sprzęt pompujący o dużej wydajności**

Zadania	— Dostarczenie sprzętu pompującego: • na tereny zalane; • do pomocy przy gaszeniu pożarów poprzez zaopatrywanie w wodę.
Możliwości	— Dostarczenie sprzętu pompującego wyposażonego w mobilne pompy o średniej i dużej wydajności: • posiadające całkowitą wydajność co najmniej 1 000 m^3/godz.; • posiadające obniżoną wydajność pompowania przy różnicy wysokości 40 metrów. — Zdolność do: • pracy na obszarach i terenach trudno dostępnych; • pompowania zamulonej wody, zawierającej maksymalnie 5 % składników stałych o rozmiarze cząstek do 40 mm; • pompowania wody o temperaturze do 40 °C podczas dłuższych akcji; • dostarczenia wody na odległość 1 000 metrów.
Główne elementy	— Pompy o średniej i dużej wydajności. — Węże i złączki różnych typów, w tym typu Storz. — Liczba personelu wystarczająca do realizacji zadania – w razie konieczności także do pracy wykonywanej w sposób ciągły.
Samowystarczalność	— Obowiązują elementy wymienione w art. 3b ust. 1 lit. a)–i).
Dyspozycyjność	— Gotowość do wyjazdu w ciągu maksymalnie 12 godzin od przyjęcia oferty. — Możliwość udostępnienia na okres do 21 dni.

2. **Oczyszczanie wody**

Zadania	— Zapewnienie wody pitnej pochodzącej ze źródeł wód powierzchniowych, zgodnie z obowiązującymi normami, a co najmniej z normami WHO. — Kontrola jakości wody na wyjściu z urządzenia oczyszczającego.
Możliwości	— Oczyszczanie 225 000 litrów wody dziennie. — Pojemność magazynowa odpowiadająca połowie dnia pracy urządzenia.
Główne elementy	— Przenośny zespół oczyszczania wody. — Przenośny zbiornik wody. — Przenośne laboratorium terenowe. — Złączki różnych typów, w tym typu Storz. — Liczba personelu wystarczająca do realizacji zadania – w razie konieczności także do pracy wykonywanej w sposób ciągły.
Samowystarczalność	— Obowiązują elementy wymienione w art. 3b ust. 1 lit. a)–i).
Dyspozycyjność	— Gotowość do wyjazdu w ciągu maksymalnie 12 godzin od przyjęcia oferty. — Możliwość udostępnienia na okres do 12 tygodni.

[1] Ustalone niniejszą decyzją zestawienie modułów ochrony ludności i stosownych wymagań może zostać rozszerzone o inne rodzaje modułów ochrony ludności, uwzględniając doświadczenia uzyskane podczas stosowania mechanizmu.

▼M1

3. **Miejskie akcje poszukiwawczo-ratownicze o średnim stopniu nasilenia**

Zadania	— Poszukiwanie, namierzanie i ratowanie ofiar (1) znajdujących się pod gruzami i szczątkami (np. w zawalonych budynkach i w wypadkach komunikacyjnych). — Udzielenie poszkodowanym pierwszej pomocy w wymaganym zakresie, do czasu przekazania ich do dalszego leczenia.
Możliwości	— Moduł powinien być w stanie prowadzić następujące działania, przestrzegając przy tym uznanych międzynarodowych wytycznych, takich jak wytyczne INSARAG: • poszukiwania z udziałem psów poszukiwawczych i/lub technicznego sprzętu poszukiwawczego; • operacje ratunkowe, w tym podnoszenie ciężarów; • cięcie betonu; • ratownictwo wysokościowe; • podstawowe systemy podpierania; • wykrywanie i eliminowanie materiałów niebezpiecznych (2), • specjalistyczne zabiegi resuscytacyjne (3). — Zdolność do pracy w jednym miejscu zdarzenia przez całą dobę, przez siedem dni.
Główne elementy	— Zarządzanie (dowodzenie, łączność/koordynacja, planowanie, współpraca z mediami/przekazywanie informacji, ocena/analizy, bezpieczeństwo/ochrona). — Poszukiwania (poszukiwania z wykorzystaniem sprzętu technicznego i/lub psów, wykrywanie materiałów niebezpiecznych i ich eliminowanie). — Ratownictwo (wycinanie przejść w zawalonych konstrukcjach, cięcie, podnoszenie i przemieszczanie, podpieranie, techniki wysokościowe). — Opieka medyczna, w tym opieka nad pacjentami, personelem zespołu oraz psami poszukiwawczymi.
Samowystarczalność	— Prowadzenie akcji przez co najmniej siedem dni. — Obowiązują elementy wymienione w art. 3b ust. 1 lit. a)–i).
Dyspozycyjność	— Gotowość do podjęcia działań w kraju dotkniętym katastrofą w ciągu 32 godzin.

(1) Ofiar, które przeżyły.
(2) Możliwości podstawowe. Bardziej zaawansowane możliwości uwzględnione są w module „wykrywanie skażeń chemicznych, biologicznych, radiologicznych i jądrowych oraz pobieranie próbek".
(3) Opieka nad pacjentem (pierwsza pomoc i stabilizacja pacjenta) od momentu uzyskania dostępu do ofiary do momentu jej przekazania.

4. **Intensywne miejskie akcje poszukiwawczo-ratownicze**

Zadania	— Poszukiwanie, namierzanie i ratowanie ofiar (1) znajdujących się pod gruzami i szczątkami (np. w zawalonych budynkach i w wypadkach komunikacyjnych). — Udzielenie poszkodowanym pierwszej pomocy w wymaganym zakresie, do czasu przekazania ich do dalszego leczenia.
Możliwości	— Moduł powinien być w stanie prowadzić następujące działania, przestrzegając przy tym uznanych międzynarodowych wytycznych, takich jak wytyczne INSARAG: • poszukiwania z udziałem psów poszukiwawczych i technicznego sprzętu poszukiwawczego; • operacje ratunkowe, w tym podnoszenie dużych ciężarów; • cięcie zbrojonego betonu i stalowych elementów konstrukcyjnych; • ratownictwo wysokościowe;

▼M1

	• zaawansowane systemy podpierania; • wykrywanie i eliminowanie materiałów niebezpiecznych ([2]), • specjalistyczne zabiegi resuscytacyjne ([3]). — Zdolność do pracy na więcej niż jednym miejscu zdarzenia przez całą dobę, przez 10 dni.
Główne elementy	— Zarządzanie (dowodzenie, łączność/koordynacja, planowanie, współpraca z mediami/przekazywanie informacji, ocena/analizy, bezpieczeństwo/ochrona). — Poszukiwania (poszukiwania z wykorzystaniem sprzętu technicznego, poszukiwania przy pomocy psów, wykrywanie materiałów niebezpiecznych i ich eliminowanie). — Ratownictwo (wycinanie przejść w zawalonych konstrukcjach, cięcie, podnoszenie i przemieszczanie, podpieranie, techniki wysokościowe). — Opieka medyczna, w tym opieka nad pacjentami, personelem zespołu oraz psami poszukiwawczymi ([4]).
Samowystarczalność	— Prowadzenie działań przez co najmniej 10 dni. — Obowiązują elementy wymienione w art. 3b ust. 1 lit. a)–i).
Dyspozycyjność	— Gotowość do podjęcia działań w kraju dotkniętym katastrofą w ciągu 48 godzin.

([1]) Ofiar, które przeżyły.
([2]) Możliwości podstawowe. Bardziej zaawansowane możliwości uwzględnione są w module „wykrywanie skażeń chemicznych, biologicznych, radiologicznych i jądrowych oraz pobieranie próbek”.
([3]) Opieka nad pacjentem (pierwsza pomoc i stabilizacja pacjenta) od momentu uzyskania dostępu do ofiary do momentu jej przekazania.
([4]) Zgodnie z warunkami uprawnień do wykonywania zawodu lekarza i weterynarza.

5. **Zwalczanie z powietrza pożarów lasów przy użyciu śmigłowców**

Zadania	— Pomoc w gaszeniu rozległych pożarów lasów i roślinności poprzez zwalczanie pożarów z powietrza.
Możliwości	— Trzy śmigłowce, każdy o pojemności 1 000 litrów. — Zdolność do prowadzenia działań w sposób nieprzerwany.
Główne elementy	— Trzy śmigłowce z załogą, tak aby w dowolnym momencie co najmniej dwa śmigłowce były gotowe do działania. — Personel techniczny. — Cztery podwieszane zbiorniki na wodę lub trzy wbudowane zbiorniki z systemem zrzutu środka gaśniczego. — Jeden zestaw do konserwacji. — Jeden zestaw części zamiennych. — Dwa dźwigi pokładowe. — Urządzenia łączności.
Samowystarczalność	— Obowiązują elementy wymienione w art. 3b ust. 1 lit. f) i g).
Dyspozycyjność	— Gotowość do wyjazdu w ciągu maksymalnie trzech godzin od przyjęcia oferty.

6. **Zwalczanie z powietrza pożarów lasów przy użyciu samolotów**

Zadania	— Pomoc w gaszeniu rozległych pożarów lasów i roślinności poprzez zwalczanie pożarów z powietrza.
Możliwości	— Dwa samoloty, każdy o pojemności 3 000 litrów. — Zdolność do prowadzenia działań w sposób nieprzerwany.

▼M1

Główne elementy	— Dwa samoloty. — Trzy załogi. — Personel techniczny. — Zestaw do konserwacji w terenie. — Urządzenia do łączności.
Samowystarczalność	— Obowiązują elementy wymienione w art. 3b ust. 1 lit. f) i g).
Dyspozycyjność	— Gotowość do wyjazdu w ciągu maksymalnie trzech godzin od przyjęcia oferty.

7. **Specjalistyczny punkt opieki medycznej**

Zadania	— Wstępna selekcja pacjentów (tzw. *triage*) na miejscu katastrofy. — Stabilizacja stanu pacjenta i przygotowanie go do przewiezienia do najwłaściwszej placówki opieki medycznej, gdzie zostanie on poddany właściwemu leczeniu.
Możliwości	— Przeprowadzenie *triage'u* co najmniej 20 pacjentów na godzinę. — Zespół służb medycznych, zdolny do ustabilizowania stanu 50 pacjentów w ciągu 24 godzin działania, pracując na dwie zmiany. — Dostęp do środków potrzebnych do leczenia 100 pacjentów z niewielkimi obrażeniami w ciągu 24 godzin.
Główne elementy	— Zespół służb medycznych pracujący na każdej 12-godzinnej zmianie: • *triage*: 1 pielęgniarz(-rka) i/lub 1 lekarz; • intensywna terapia: 1 lekarz i 1 pielęgniarz(-rka); • obrażenia poważne, lecz nie zagrażające życiu: 1 lekarz i 2 pielęgniarzy(-rki); • ewakuacja: 1 pielęgniarz(-rka); • specjalistyczny personel pomocniczy: 4. — Namioty: • namiot(-y) z dołączonymi strefami przeznaczonymi do *triage'u*, opieki medycznej i ewakuacji; • namiot(-y) dla personelu. — Centrum dowodzenia. — Magazyn środków logistycznych i medycznych.
Samowystarczalność	— Obowiązują elementy wymienione w art. 3b ust. 1 lit. a)–i).
Dyspozycyjność	— Gotowość do wyjazdu w ciągu maksymalnie 12 godzin od przyjęcia oferty. — Gotowość do podjęcia działań w ciągu godziny po przybyciu na miejsce zdarzenia.

8. **Specjalistyczny punkt opieki medycznej przeprowadzający zabiegi chirurgiczne**

Zadania	— Wstępna selekcja pacjentów (tzw. *triage*) na miejscu katastrofy. — Przeprowadzanie zabiegów chirurgicznych zgodnie ze strategią „damage control". — Stabilizacja stanu poszkodowanych i przygotowanie ich do przewiezienia do najwłaściwszej placówki opieki medycznej, gdzie zostaną poddani właściwemu leczeniu.

▼M1

Możliwości	— Przeprowadzenie *triage'u* co najmniej 20 pacjentów na godzinę. — Zespół służb medycznych, zdolny do ustabilizowania stanu 50 pacjentów w ciągu 24 godzin działania, pracując na dwie zmiany. — Zespół chirurgiczny zdolny do przeprowadzenia zabiegów chirurgicznych typu „damage control" na 12 pacjentach w ciągu 24 godzin działania, pracując na dwie zmiany. — Dostęp do środków potrzebnych do leczenia 100 pacjentów z niewielkimi obrażeniami w ciągu 24 godzin.
Główne elementy	— Zespół służb medycznych pracujący na każdej 12-godzinnej zmianie: • *triage*: 1 pielęgniarz(-rka) i/lub 1 lekarz; • intensywna terapia: 1 lekarz i 1 pielęgniarz(-rka); • chirurgia: 3 chirurgów, 2 pielęgniarzy(-rki) chirurgicznych(-ne), 1 anestezjolog, 1 pielęgniarz(-rka) anestezjologiczny(-na); • obrażenia poważne, lecz nie zagrażające życiu: 1 lekarz i 2 pielęgniarzy(-rki); • ewakuacja: 1 pielęgniarz(-rka); • specjalistyczny personel pomocniczy: 4. — Namioty: • namiot(-y) z dołączonymi strefami przeznaczonymi do *triage'u*, opieki medycznej i ewakuacji; • namiot(-y) do zabiegów chirurgicznych; • namiot(-y) dla personelu. — Centrum dowodzenia. — Magazyn środków logistycznych i medycznych.
Samowystarczalność	— Obowiązują elementy wymienione w art. 3b ust. 1 lit. a)–i).
Dyspozycyjność	— Gotowość do wyjazdu w ciągu maksymalnie 12 godzin od przyjęcia oferty. — Gotowość do podjęcia działań w ciągu godziny po przybyciu na miejsce zdarzenia.

9. **Szpital polowy**

Zadania	— Zapewnienie wstępnego i/lub kontrolnego leczenia urazów oraz opieki medycznej przy jednoczesnym przestrzeganiu uznanych międzynarodowych wytycznych dotyczących funkcjonowania zagranicznych szpitali polowych, takich jak wytyczne Światowej Organizacji Zdrowia lub Czerwonego Krzyża.
Możliwości	— 10 łóżek dla pacjentów z ciężkimi urazami, z możliwością zwiększenia liczby łóżek.
Główne elementy	— Zespół służb medycznych do realizacji następujących zadań: • *triage*; • intensywna terapia; • chirurgia; • terapia obrażeń poważnych, lecz nie zagrażających życiu; • ewakuacja; • wspierany przez specjalistyczny personel pomocniczy; • posiadający w swoich szeregach co najmniej następujących specjalistów: lekarza ogólnego, lekarzy ratunkowych, ortopedę, pediatrę, anestezjologa, farmaceutę, położnika, kierownika opieki medycznej, technika laboranta, technika rentgenologicznego. — Namioty:

▼M1

	• namioty przystosowane do czynności medycznych; • namioty dla personelu. — Centrum dowodzenia. — Magazyn środków logistycznych i medycznych.
Samowystarczalność	— Obowiązują elementy wymienione w art. 3b ust. 1 lit. a)–i).
Dyspozycyjność	— Gotowość do wyjazdu w ciągu maksymalnie siedmiu dni od zgłoszenia zapotrzebowania na pomoc. — Gotowość do podjęcia działań w ciągu trzech godzin po przybyciu na miejsce zdarzenia. — Gotowość do prowadzenia działań przez co najmniej 15 dni.

10. **Powietrzna ewakuacja medyczna ofiar katastrof**

Zadania	— Przewiezienie ofiar katastrof do placówek opieki medycznej w celu poddania ich leczeniu.
Możliwości	— Zdolność do przewiezienia 50 pacjentów w ciągu 24 godzin. — Zdolność do latania w dzień i w nocy.
Główne elementy	— Śmigłowce/samoloty wyposażone w nosze.
Samowystarczalność	— Obowiązują elementy wymienione w art. 3b ust. 1 lit. f) i g).
Dyspozycyjność	— Gotowość do wyjazdu w ciągu maksymalnie 12 godzin od przyjęcia oferty.

11. **Prowizoryczne schronienie**

Zadania	— Zapewnienie prowizorycznego schronienia wraz z podstawowymi usługami przede wszystkim w początkowej fazie katastrofy, w koordynacji z istniejącymi strukturami, władzami lokalnymi i organizacjami międzynarodowymi, do czasu przekazania odpowiedzialności władzom lokalnym lub organizacjom humanitarnym, w przypadku konieczności zapewnienia schronienia na dłuższy czas. — Jeśli ma dojść do przekazania odpowiedzialności, należy przeszkolić odpowiedni personel (lokalny i/lub międzynarodowy) przed zamknięciem modułu.
Możliwości	— Miasteczko namiotowe wyposażone dla maksymalnie 250 osób.
Główne elementy	— Przestrzeganie uznanych międzynarodowych wytycznych, takich jak wytyczne SPHERE: • ogrzewane namioty (w warunkach zimowych) i łóżka polowe ze śpiworem i/lub kocem; • agregaty prądotwórcze i sprzęt oświetleniowy; • urządzenia sanitarne i higieniczne; • dystrybucja wody pitnej zgodnie z normami WHO; • schronienie służące podstawowym funkcjom społecznym (możliwość gromadzenia się).
Samowystarczalność	— Obowiązują elementy wymienione w art. 3b ust. 1 lit. a)–i).

▼M1

Dyspozycyjność	— Gotowość do wyjazdu w ciągu maksymalnie 12 godzin od przyjęcia oferty. — Zasadniczo misja powinna trwać nie dłużej niż cztery tygodnie, bądź w razie potrzeby powinien rozpocząć się proces przekazania odpowiedzialności.

12. **Wykrywanie skażeń chemicznych, biologicznych, radiologicznych i jądrowych oraz pobieranie próbek (CBRN)**

Zadania	— Przeprowadzenie/potwierdzenie oceny wstępnej, w tym: • opis zagrożeń lub ryzyka; • określenie obszaru skażonego; • ocena lub potwierdzenie dotychczas podjętych środków ochrony. — Pobieranie próbek według zatwierdzonych metod. — Oznaczanie obszarów skażonych. — Prognozowanie rozwoju sytuacji, monitoring, dynamiczna ocena ryzyka, w tym formułowanie zaleceń dotyczących ostrzeżeń i innych działań. — Zapewnienie wsparcia dla działań natychmiastowego zmniejszania ryzyka.
Możliwości	— Identyfikacja skażeń chemicznych i wykrywanie skażeń radiologicznych przy użyciu kombinacji urządzeń ręcznych, mobilnych i laboratoryjnych: • zdolność do wykrywania promieniowania alfa, beta i gamma oraz powszechnie występujących izotopów; • zdolność do identyfikacji powszechnie występujących toksycznych, przemysłowych substancji chemicznych i rozpoznanych chemicznych środków bojowych oraz – w miarę możliwości – do przeprowadzenia ich analizy półilościowej. — Zdolność do gromadzenia biologicznych, chemicznych i radiologicznych próbek, do właściwego obchodzenia się z nimi oraz do ich przygotowywania w celu poddania ich analizom przeprowadzanym w innym miejscu ([1]). — Zdolność do zastosowania odpowiedniego modelu naukowego do celów prognozowania zagrożeń oraz do potwierdzania modelu poprzez stały proces monitorowania. — Zapewnienie wsparcia dla działań natychmiastowego zmniejszania ryzyka: • zapobieganie rozprzestrzenianiu się skażenia; • likwidacja skażenia; • zapewnienie technicznego wsparcia innym zespołom lub modułom.
Główne elementy	— Ruchome, polowe laboratorium chemiczne i radiologiczne. — Ręczne lub mobilne urządzenia służące do wykrywania. — Urządzenia służące do pobierania próbek w terenie. — Systemy modelowania dyspersji. — Mobilna stacja meteorologiczna. — Materiały do znakowania. — Dokumentacja źródłowa i dostęp do wyznaczonych źródeł ekspertyzy naukowej. — Zapewnienie bezpiecznego usuwania próbek i odpadów. — Urządzenia do odkażania przeznaczone dla personelu. — Odpowiedni personel oraz wyposażenie ochronne pozwalające na

▼M1

	prowadzenie akcji w środowisku skażonym i/lub w warunkach niedoboru tlenu, w tym – jeśli zajdzie taka potrzeba – ubiory gazoszczelne. — Zapewnienie urządzeń technicznych do zapobiegania rozprzestrzenianiu się skażenia oraz do jego eliminowania.
Samowystarczalność	— Obowiązują elementy wymienione w art. 3b ust. 1 lit. a)–i).
Dyspozycyjność	— Gotowość do wyjazdu w ciągu maksymalnie 12 godzin od przyjęcia oferty.

([1]) Proces ten powinien w miarę możliwości uwzględniać wymagania dowodowe państwa zwracającego się o pomoc.

13. **Działania poszukiwawczo-ratownicze w warunkach skażenia chemicznego, biologicznego, radiologicznego lub jądrowego**

Zadania	— Specjalne akcje poszukiwawczo-ratownicze z użyciem ubiorów ochronnych.
Możliwości	— Specjalne akcje poszukiwawczo-ratownicze z użyciem ubiorów ochronnych, zgodne z odpowiednimi wymogami dla modułów przeprowadzających miejskie akcje poszukiwawczo-ratownicze o średnim stopniu nasilenia i intensywne miejskie akcje poszukiwawczo-ratownicze. — Trzy osoby pracujące jednocześnie w obszarze skażonym. — Nieprzerwana interwencja przez 24 godziny.
Główne elementy	— Materiały do znakowania. — Zapewnienie bezpiecznego usuwania odpadów. — Urządzenia do odkażania przeznaczone dla personelu i ofiar katastrofy. — Odpowiedni personel oraz wyposażenie ochronne pozwalające na prowadzenie akcji poszukiwawczo-ratowniczych w środowisku skażonym, zgodnie z odpowiednimi wymogami dla modułów przeprowadzających miejskie akcje poszukiwawczo-ratownicze o średnim stopniu nasilenia i intensywne miejskie akcje poszukiwawczo-ratownicze. — Zapewnienie urządzeń technicznych do zapobiegania rozprzestrzenianiu się skażenia oraz do jego eliminowania.
Samowystarczalność	— Obowiązują elementy wymienione w art. 3b ust. 1 lit. a)–i).
Dyspozycyjność	— Gotowość do wyjazdu w ciągu maksymalnie 12 godzin od przyjęcia oferty.

▼M1

ZAŁĄCZNIK III

Ogólne wymagania dotyczące zespołów wsparcia technicznego

Zadania	— Zapewnienie lub zorganizowanie: • wsparcia w zakresie obsługi biura; • wsparcia w zakresie łączności; • wsparcia w zakresie zaopatrzenia; • wsparcia w zakresie transportu na miejscu zdarzenia.
Możliwości	— Wspieranie zespołu ds. oceny i/lub koordynacji, centrum koordynacji działań na miejscu zdarzenia lub połączenie z modułem ochrony ludności, zgodnie z art. 3b ust. 2 lit. c).
Główne elementy	— Następujące elementy wsparcia, pozwalające na realizację wszystkich zadań centrum koordynacji działań na miejscu zdarzenia, przy jednoczesnym przestrzeganiu uznanych międzynarodowych wytycznych, takich jak wytyczne ONZ: • wsparcie w zakresie obsługi biura; • urządzenia pozwalające na wsparcie w zakresie łączności; • urządzenia pozwalające na wsparcie w zakresie zaopatrzenia; • wsparcie w zakresie transportu na miejscu zdarzenia.
Dyspozycyjność	— Gotowość do wyjazdu w ciągu maksymalnie 12 godzin od zgłoszenia zapotrzebowania na pomoc.